

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060201

DOM
2018-12-04
Stockholm

Mål nr
M 8555-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-09-07 i mål nr M 2147-17, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. M.S.

2. G.A.

3. Ö.A.

4. B.A.

5. L.A.

6. M.A.

7. S.A.

8. U.B-K.

Dok.Id 1449510

Postadress Box 2290 103 17 Stockholm	Besöksadress Birger Jarls Torg 16	Telefon 08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se	Telefax 08-561 675 59	Expeditionstid måndag – fredag 09:00–16:30
---	---	--	---------------------------------	---

9. J.B.

10. I-B.D.

11. C.E.

12. E.E.

13. H.F.

14. I.F.

15. G.G.

16. R.G.

17. E.H.

18. S.H.

19. D.H.

20. E.H.

21. M.B.J.

22. R.J.

23. S.J.

24. S.O.J.

25. B.K.

26. G.K.

27. K.K.

28. S.K.

29. S.K.

30. Lindvedens Missionsförsamling

31. P.L.

32. A.L.

33. J.M.

34. L.N.

35. L.N.

36. M.N.

37. B.O.

38. R.O.

39. M.S.

40. A.S.

41. F.S.

42. K.S.

43. B.S.

44. V.S.

45. A.U.

46. M.W.

47. M.W.

48. E.W.

49. M.W.

50. J.W.

Ombud för 2-50: M.S.

Motpart

1. Miljönämnden i Trollhättans Stad

2. Swerock AB

Ombud: Advokaten M.F.

SAKEN

Föreläggande om försiktighetsmått vid användning av avfall för täckning av deponi på fastigheten XX m.fl. i Trollhättans kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom och Länsstyrelsens i Västra Götalands län beslut den 10 maj 2017, dnr 505-38905-2016, upphäver Mark- och miljööverdomstolen Miljönämndens i Trollhättans Stad beslut den 19 oktober 2016, MN § 49, dnr 2015-2003, och förbjuder den anmälda åtgärden att använda avfall för täckning av deponi på fastigheten XX m.fl. i Trollhättans kommun.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

M.S. m.fl. (Klagandena) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och förbjuda den anmälda verksamheten.

Swerock AB och **Miljönämnden i Trollhättans Stad** har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Klagandena har anfört detsamma som i underinstanserna med i huvudsak följande tillägg.

Verksamheten bör omfattas av tillståndsplikt eftersom det föreligger en föroreningsrisk som inte är ringa. Det finns konstaterat farligt avfall på området och det har förekommit illegal dumpning av diverse avfall på fastigheten i okänd omfattning.

Bolaget har anfört i huvudsak följande.

Målet rör användande av överskottsmassor för täckning av en äldre och avslutad deponi och hur detta ska prövas miljörettsligt. Det finns ett behov av att förbättra täckningen av deponin i syfte att minska risken för skred och exponering av tidigare deponerat avfall samt för att förbättra lakvattenhanteringen. Täckning föreslås ske med hjälp av överskottsmassor som kan klassificeras som avfall.

Klagandenas synpunkter rör uteslutande behovet av att efterbehandla deponin och hur deponin ska efterbehandlas. Det saknar dock betydelse för bedömningen av om den anmälda verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig, eftersom miljöriskerna inte har samband med användandet av massorna, utan med tidigare deponerat avfall.

Det är inte riktigt att massorna innehåller högre grad av föroreningar än de massor som har deponerats. De massor som ska användas i skyddsskiktet får inte överstiga

föreningshalterna i Naturvårdsverkets generella riktvärden för känslig markanvändning (KM). För konturmassorna (mer än 1 m under skyddsskiktet) får föreningshalten inte överstiga Naturvårdsverkets generella riktvärden för mindre känslig markanvändning (MKM) under förutsättning att dessa uppfyller lakningskriterier för inert avfall. I annat fall ska även dessa massor bestå av KM-massor. I praxis har massor med föreningshalt som uppfyller kraven på MKM accepterats vid täckning av deponier ovan tätskikt. Nu föreskrivna föreningssnivåer och lakningskriterier är lägre än de som har accepterats i praxis. Risken för användning av denna typ av massor för sluttäckning av deponier måste således anses medföra en ringa föroreningsrisk.

Bedömningen av vad som utgör ringa föroreningsrisk ska ske utifrån plats specifika förhållanden. Den miljötekniska undersökningen visar att de största riskerna med deponin är att avfallet ställvis ligger blottlagt och att slänterna är branta. Djur och människor kan exponeras direkt för avfall såsom ferrosagg. Om inga åtgärder vidtas finns det risk för att större mängder avfall blottläggs eller rasar ut i omkringliggande diken. Spridningen av föroreningar kan då öka markant via erosion i diken samtidigt som exponeringsrisken för människor och djur ökar.

För att undvika skred, vilket riskerar att blottlägga deponerat avfall, ska i första hand stödfyllning vid deponins släntfot ske. Om i stället schaktning av deponins krön blir aktuellt beräknas det handla om maximalt 10 000 ton avfall som behöver schaktas. För det fall sådana arbeten blir aktuella kommer de att anmälas enligt 28 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Det är inte aktuellt att använda det deponerade avfallet för anläggningsändamål.

Det primära syftet med täckningen är att täcka avfallet och stabilisera slänter för att minska risken för framtida blottläggning. Åtgärder vidtas inte primärt för att minska infiltrationen av nederbörd och därmed lakvattenmängderna. De åtgärder som föreslås i form av att flacka ut slänterna och förse hela deponiytan med en robust övertäckning med en tydlig höjdrygg medför dock att infiltrationen av nederbörd i befintligt avfall minskar och att mängden lakvatten väsentligt begränsas, eftersom en större del av nederbörden då kommer att avrinna ytligt och även tas upp av växtlighet i

etableringsskiktet. Vidare innebär åtgärderna att lakvattnet inte fortsättningsvis avrinner okontrollerat. Miljöutredningen visar inte att det skulle finnas behov av att minska lakvattenbildningen ytterligare. Några särskilda krav på täthet i täckmassorna är således inte miljömässigt motiverat.

Utifrån massornas egenskaper och omständigheterna på platsen saknas det skäl att anta att risken för förorening till följd av verksamheten är mer än ringa, varför verksamheten bör betraktas som anmälningspliktig. Åtgärderna omfattas inte heller av tillståndsplikt enligt andra bestämmelser.

Miljönämnden har i huvudsak anfört följande.

Det avfall som ska täcka deponin bedöms påverka mark, vattenområden och grundvatten på ett sådant sätt att föroreningsrisken är ringa. Täckningen av deponin har ett tydligt syfte att minska risken för att människor och djur exponeras för avfallet. Täckningen av deponin minskar även risken för ras, så att inte ferrokalk och andra föroreningar som finns där ska exponeras för människor och djur. Dessutom kommer mängden lakvatten som rinner genom deponin och för med sig föroreningar minska.

Det deponerade avfallet har betydligt högre halter av föroreningar än de massor som ska användas till täckningen. Vidare bedöms ökningen till fem transporter per dag under verksamhetstiden inte kräva ytterligare riskanalys.

Miljönämnden motsätter sig inte Naturvårdsverkets bedömning gällande ytterligare utredning för att klarlägga provningsnivån. Om Naturvårdsverket bedömer att provningsnivån inte går att fastställa utan ytterligare utredningar bedömer miljönämnden att det är rimligt att dessa utredningar tas fram.

REMISSYTTRANDE I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Naturvårdsverket har sammanfattningsvis anfört följande.

För att minimera olägenheter för människors hälsa och miljön bör tillämplig provningsnivå bedömas med utgångspunkt i föroreningshalter och utlakningsbara halter i deponimassorna. Dessa är dock inte utredda i en sådan omfattning att tillämplig provningsnivå kan fastställas. Detsamma gäller de risker som omflyttning m.m. av befintliga deponimassor kan komma att innebära i en deponi som saknar bottentätning och som inte kommer att förses med tätskikt vid sluttäckningen.

Eftersom ett av sluttäckningens syften är att minska infiltrationen av nederbörd genom avfallsmassorna behöver det också säkerställas att de externa massor som ska användas för sluttäckningen, särskilt med beaktande av att sluttäckningen inte ska förses med ett tätskikt, är av sådan teknisk kvalitet att infiltrationen och uppskattad lakvattenmängd faktiskt minskar. Det preciseras varken i anmälan eller i fastställda försiktighetsmått några tekniska funktionskrav avseende de massor som ska användas i sluttäckningen. Istället begränsas kraven på massornas funktion endast till att motsvara miljömässiga krav om föroreningsinnehåll och utlakning. Föreskrivna lakkriterier för mottaget avfall bör dock anpassas utifrån att deponin saknar erforderlig bottentätning och inte kan likställas med en deponi för inert avfall och därmed inte heller omfattas av krav på bl.a. geologisk barriär. Föreskrivna försiktighetsmått behöver även omfatta geotekniska krav som säkerställer dels att syftet och funktionen med sluttäckningen uppnås, dels att infiltration av nederbörd genom avfallet minskar.

De generella riktvärdena motsvarande känslig markanvändning (KM) och mindre känslig markanvändning (MKM) har tagits fram i ett annat syfte än det som dessa begrepp i praxis har kommit att användas till ifråga om sluttäckning av deponier. Att tillämpa denna praxis på en deponi som inte uppfyller deponeringsförordningens krav på geologisk barriär, bottentätning och sluttäckning riskerar att underskatta de risker aktuell verksamhet medför.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Återvinning av avfall för anläggningsändamål på ett sätt som kan förorena mark, vattenområde eller grundvatten är en anmälningspliktig verksamhet, om föroreningsrisken är ringa. Om föroreningsrisken inte är endast ringa krävs emellertid tillstånd till

verksamheten. (Se 29 kap. 34 och 35 §§ miljöprövningsförordningen [2013:251], MPF.)

Klagandena har gjort gällande att föroreningsrisken inte är endast ringa, bl.a. med hänsyn till innehållet i den befintliga deponin. Bolaget har å sin sida anfört att innehållet i den befintliga deponin saknar betydelse för bedömningen av om verksamheten är tillstånds- eller anmälningspliktig, eftersom föroreningsriskerna inte har samband med användningen av avfallsmassorna.

Av anmälan framgår att platsen från 1950-talet till 1980-talet har använts som deponi för bl.a. industriavfall, kalk, bark- och fiberavfall samt schaktmassor från markarbeten inom kommunen. Den uppskattade avfallsvolymen på deponin uppgår till 1 000 000 kubikmeter. Volymen lakvatten som härstammar från deponin har uppskattats till 30 000 kubikmeter per år. Dikena och marken närmast deponin i söder och norr är kraftigt missfärgade av järn och något kontaminerade av krom och zink. Höga pH-värden som påverkar vegetationen förekommer lokalt nära deponin. Spridningen av föroreningar från deponin till omgivningen bedöms dock vara begränsad. Slutsatsen bygger på en miljöteknisk undersökning av ytvatten, grundvatten och sediment som utfördes i mars 2015. Vid undersökningen togs prover av ytvatten och sediment vid ett tillfälle på tio olika platser kring deponin samt av grundvatten vid ett tillfälle på en plats, varefter proverna analyserades.

Enligt Mark- och miljööverdomstolen kan bedömningen av verksamhetens föroreningsrisk inte enbart baseras på föroreningshalten i de massor som bolaget avser att tillföra utan bör ske utifrån en helhetsbedömning. Den befintliga deponin saknar botten tätning och kommer enligt anmälan inte förses med något tätskikt vid täckningen. Vidare kan vissa deponimassor komma att behöva flyttas om för att öka stabiliteten i samband med täckningen. Av dessa skäl är det av särskild vikt att i riskbedömningen beakta föroreningshalten i den befintliga deponin och vilken risk för förorening i omgivningen som denna medför. Utredningen i målet innefattar dock inte någon närmare redogörelse för innehållet i deponin. Den miljötekniska undersökningen är inte heller tillräckligt utförlig för att medge slutsatsen att spridningen av föroreningar från deponin till omgivningen är begränsad.

Undersökningen kan således inte ligga till grund för en fullständig bedömning av föroreningsrisken från den befintliga deponin. Under sådana förhållanden är det inte heller visat att den anmälda verksamheten medför en endast ringa föroreningsrisk.

På grund av den osäkerhet som föreligger beträffande den anmälda verksamhetens föroreningsrisk ska överklagandet bifallas på så sätt att den anmälda verksamheten ska förbjudas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Karin Wistrand och Johan Svensson, tekniska rådet Kerstin Gustafsson och tf. hovrättsassessorn Anders Wallin, referent.

Föredragande har varit Malin Blohm.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-09-07
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr M 2147-17

KLAGANDE

1. G.A.

2. Ö.A.

3. B.A.

4. L.A.

5. M.A.

6. S.A.

7. L.A.

8. U.B-K.

9. J.B.

10. I-B.D.

11. C.E.

12. E.E.

13. H.F.

14. I.F.

15. G.G.

16. R.G.

17. E.H.

18. S.H.

19. D.H.

20. E.H.

21. M.B.J.

Dok.Id 367685

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 80	måndag – fredag 08:00–16:00

22. R.J.

23. S.J.

24. S.O.J.

25. B.K.

26. G.K.

27. K.K.

28. S.K.

29. S.K.

30. Lindvedens Missionförsamling

31. P.L.

32. A.L.

33. J.M.

34. L.N.

35. L.N.

36. M.N.

37. B.O.

38. R.O.

39. M.S.

40. A.S.

41. F.S.

42. K.S.

43. M.S.

44. B.S.

45. V.S.

46. A.U.
47. M.W.
48. M.W.
49. E.W.
50. M.W.
51. J.W.
52. A.K.
53. M.P.
54. B.O.
55. J.O.
56. C.A.
57. T.N.
58. A-C.J.N.
59. B.U.
60. A.M.G.
61. G.B.
62. BQ-Konsult HB
63. A-L.A.
64. S.Q.
65. U.B.Q.
66. I.S.
67. R.B.
68. M.H.
69. M.T.

70. P.A.

71. P.Å.L.

72. B.O.

73. A.L.

74. M.L.

MOTPARTER

1. Miljönämnden i Trollhättans kommun

2. Swerock AB

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut den 10 maj 2017 i ärende nr 505-38905-2016, se bilaga 1

SAKEN

Föreläggande om försiktighetsmått vid användning av avfall för täckning av deponi på fastigheten XX m.fl. i Trollhättans kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår samtliga överklaganden.

BAKGRUND

Miljönämnden i Trollhättans kommun (miljönämnden) beslutade den 19 oktober 2016 (MN § 49, dnr 2015-2003) att förelägga Swerock AB att, vid bedrivande av verksamhet i form av användande av avfall för täckning av deponi på fastigheten XX samt delar av fastigheterna XY, YX och YY, iaktta ett antal försiktighetsmått, vilka framgår av bilaga 1 (s. 3-7) till denna dom.

Sedan miljönämndens beslut överklagats av ett stort antal enskilda samt av Lindvedens Missionsförsamling, Bq-Konsult HB och Lindvedens Egnahemsförening, beslutade Länsstyrelsen i Västra Götalands län (länsstyrelsen) den 10 maj 2017 i ärende nr 505-38905-2016 (se bilaga 1) att avvisa överklagandena från Lindvedens Egnahemsförening samt från de som anges som nr 52-74 under rubriken Klagande i denna dom (se s. 3 f.). Länsstyrelsen avvisade även ett yrkande om att avfallsmassorna ska läggas på annan lämplig deponi inom Trestadsområdet. Vidare upphävde länsstyrelsen punkterna 2, 3 och 4 i miljönämndens beslut och föreskrev de försiktighetsmått avseende skyddsskiktets mäktighet och föroreningshalter i använda massor samt avseende färdigställandetid som framgår av punkterna 2 och 3 i länsstyrelsens beslut, se bilaga 1 s. 1 f.. Länsstyrelsen avslög i övrigt överklagandena från de som anges som nr 1-51 under rubriken Klagande i denna dom (se s. 1-3).

De personer m.fl. som anges under 1-74 under rubriken Klagande i denna dom har nu genom en gemensam överklagandeskrivelse överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Klagande 1-51 under rubriken Klagande i denna dom (klagandena nr 1-51) har yrkat att länsstyrelsens beslut ska upphävas och den anmälda verksamheten förbjudas. De har som grund för sitt yrkande hänvisat till vad de anfört och åberopat inför länsstyrelsens prövning samt tillagt bland annat följande.

Vad de anfört i överklagandet till länsstyrelsen har inte beaktats till fullo. Swerock AB:s argument för att genomföra verksamheten är inte heller till fullo styrkta. Det

har också framkommit ny fakta gällande deponins branta slänter då ordförande i miljönämnden i en intervju framfört att det är tveksamt om det finns några rasrisker på nuvarande deponi. Nämndens beslut har inte fattas på saklig grund och är således felaktigt.

Det finns ingen utredning som styrker stor okontrollerad lakvattenspridning. Länsstyrelsen har inte tagit största möjliga hänsyn till platsen för anmäld verksamhet. Platsen är lokaliserad intill Glösemosse med höga naturvärden, med receptorer som Naturresevatet Ryrbäcken och Göta älv med höga naturvärden och även Hullsjön med högsta naturvärden. Verksamheten grundar sina argument på en beräkning av ytan och normalnederbörd. Mätningar av föroreningar är gjorda vid ett mättillfälle på ett antal platser kring Lindvedens deponi och det finns inga provtagningar av deponins innehåll. Det finns inga riskanalyser gjorda på vad som skulle kunna läcka ut under omflyttning av massor och under pågående arbete eller vad som senare kommer att läcka ut när nya lakvattenkanaler kommer att bildas. Deras brunnar och diken på deras marker är inte provtagna, varför största möjliga hänsyn inte är tagen till dem eller naturen.

När det gäller konturmassor är det fel att tillföra massor som får innehålla högre halter av föroreningar än vad Strucktor Miljö AB har uppmätt på Lindvedens Deponi, XX, även om det är godkända massor enligt Naturvårdsverket.

Buller är inte beaktat till fullo. Det finns inga tysta veckor, semestertider, och transporter till och från verksamheten kan ske innan och efter angivna tider. Det är många som bor nära verksamheten och så nära som 250 m och det är än fler som har mindre än 50 m till lastbilarna på Sjuntorpsvägen. Många är daglediga, skiftarbetare eller arbetar hemifrån. Det är fel att deras miljö ska störas av buller.

Vad beträffar transporter är 6,7 % ökning av fordonsrörelser en stor ökning och en ökad risk för alla som tvingas vara på vägen, när det inte finns någon cykelväg. Det har inte gjorts någon riskanalys utifrån denna ökning.

Länsstyrelsen har inte behandlat punkten Lindvedens Deponi AB och framtiden, som är mycket viktig. Resultatet av denna anmälda verksamhet kommer att finnas kvar i miljön för all framtid.

Länsstyrelsens har inte heller beaktat naturvärden och naturen har inte fått komma till tals. Det finns inga utredningar kring växter och djur runt och på XX. Det finns inga riskanalyser gjorda huruvida naturen och djuren är påverkade av dagens deponi, inte hur naturen kommer att påverkas under genomförandet av verksamheten och inte vilka konsekvenser de tillförda massorna kan komma att ha för miljön i framtiden.

Länsstyrelsen har heller inte behandlat viktig fakta gällande tippens innehåll, vem som har använt tippen, hur ärendet har kommunicerats, att det finns krom6 i tippen, lakvattenberäkning, historiskt ansvar, om tippen är öppen, avslutad eller pågående men vilande, jävsförhållande mellan företaget och förvaltningen, second opinion, hur ordförande i miljönämnden hänvisar till beslut som inte finns samt gällande det att länsstyrelsens egen vägledning för deponier inte har beaktats.

Klagande 52-74 under rubriken Klagande i denna dom (klagandena nr 52-74) har, som det får förstås, yrkat att länsstyrelsens avvisningsbeslut ska upphävas och deras överklagande prövas i sak varvid länsstyrelsens beslut även i övrigt ska upphävas och den anmälda verksamheten förbjudas. De har anfört samma grunder som klagande nr 1-51.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har gått igenom utredningen i målet samt övervägt vad klagandena anfört och åberopat såväl i domstolen som under länsstyrelsens och miljönämndens handläggning av ärendet.

Vad gäller klagandena nr 52-74 instämmer mark- och miljödomstolen i länsstyrelsens bedömning att dessa klagande inte kan anses berörda av miljönämndens beslut om föreläggande om försiktighetsmått på sådant sätt att de har rätt att över-

klaga beslutet. Länsstyrelsen har därför haft fog för att avvisa deras överklagande av miljönämndens beslut.

Beträffande överklagandena från klagandena nr 1-51 instämmer mark- och miljödomstolen i länsstyrelsens bedömning att Lindveden deponi är i behov av förbättrad sluttäckning. Med de nu förelagda försiktighetsmått för den aktuella verksamheten finner domstolen att behovet av skyddsåtgärder är tillgodosett. Vad de klagande anfört utgör inte skäl att förbjuda den anmälda verksamheten eller i övrigt ändra länsstyrelsens beslut. Inte heller det som i övrigt förekommit i målet föranleder domstolen att göra en annan bedömning än den som länsstyrelsen har gjort.

Det ovan redovisade innebär sammanfattningsvis att såväl överklagandena från klagande nr 1-51 som klagandena nr 52-74 ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 28 september 2017.

På mark- och miljödomstolens vägnar

Bodil Svensson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Bodil Svensson, ordförande, och tekniska rådet Roger Ödmark. Föredragande har varit beredningsjuristen Charlotte Stenberg-Magnusson.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR HUR MAN ÖVERKLAGAR - DOM I MÅL SOM HAR ÖVERKLAGATS TILL MARK- OCH MILJÖDOMSTOLEN

Den som vill överklaga mark- och miljödomstolens dom ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till mark- och miljödomstolen.** Överklagandet prövas av Mark- och miljööverdomstolen vid Svea hovrätt.

Överklagandet ska ha kommit in till mark- och miljödomstolen **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

För att ett överklagande ska kunna tas upp krävs att Mark- och miljööverdomstolen lämnar **prövningstillstånd**. Det görs om:

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som mark- och miljödomstolen har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står mark- och miljödomstolens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Mark- och miljööverdomstolen varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om:

1. den dom som överklagas med angivande av mark- och miljödomstolens namn, datum för domen samt målnummer,
2. den ändring av mark- och miljödomstolens dom som klaganden vill få till stånd,
3. grunderna (skälen) för överklagandet,
4. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet.

Om ni tidigare informerats om att **förenklad delgivning** kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

Ytterligare upplysningar lämnas av mark- och miljödomstolen. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.